

Súd: Okresný súd Pezinok  
Spisová značka: 8Csp/13/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200342  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Ocelková  
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2020:1719200342.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Ocelkovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ N. Y., B.. XX.XX.XXXX, X. L. XX/XX, U. Y., právne zastúpená JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, 2/ G. W., B.. XX.XX.XXXX, X. L. XX, U. Y., o zaplatenie 11 932,87 eur s príslušenstvom takto

### rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 307,61 Eur zastavuje.

II. Žalovaná 1/ a žalovaný 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 11 625,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 5,00 % p.a. zo sumy 11 932,87 eur od 14.03.2018 do 20.02.2019,
- 5,00% p.a. zo sumy 11 911,37 eur od 21.02.2019 do 20.03.2019,
- 5,00% p.a. zo sumy 11 851,56 eur od 21.03.2019 do 23.04.2019,
- 5,00% p.a. zo sumy 11 759,83 eur od 24.04.2019 do 17.05.2019,
- 5,00 % p.a. zo sumy 11 668,10 eur od 18.05.2019 do 21.11.2019,
- 5,00% p.a. zo sumy 11 625,26 eur od 22.11.2019 do zaplatenia, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných, a to do 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku žalobu zamietá.

IV. Žalobca má voči žalovanej 1/ a žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78%, o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Pezinok dňa 13.02.2019 domáhal voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenia sumy 11 932 ,87 eur, spolu s 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 11 432,68 eur od 14.03.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11 932,87 eur od 14.03.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX bola žalovaným uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 29.01.2014, na základe ktorej žalovanej žalobca poskytol úver vo výške 12 000 eur. Do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaná zaviazala splácať úroky vo výške 6,69% ročne v mesačných splátkach vo výške 16,02 eur a vkladať na účet pravidelné vklady v sume 66,90 eur. Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať. Listom zo dňa 01.02.2018 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli

doplatené žalobca dňa 13.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 567,32 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 12 000 eur, čo predstavuje po započítaní sumu 11 432,68 eur. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (13.03.2018) predstavuje sumu vo výške 11 932,87 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 11 432,68 eur a z nesplatených 6,69% p.a. úrokov za medziúver zo sumy 12 000 eur do 13.03.2018 spolu vo výške 500,19 eur. Žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 29.01.2014, výpis z obchodného registra, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov pre fyzické osoby platný od 01.01.2014, amortizačnú tabuľku pre medziúver a stavebný úver, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 01.02.2018 (pozn. adresované žalovanej), doručka z 19.07.2018, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 01.02.2018 (pozn. súdu adresované žalovanému), doručka, z ktorej vyplýva, že zásielku prevzala za žalovaného mama dňa 06.07.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 13.03.2018, doručka z 04.04.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, si žalovaný neprevzal v odbernej lehote, výpis z účtu stavebného sporenia, výpis z účtu medziúveru.

2. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k žalobe uviedla, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Krajský súd Žilina sa k aktuálnym rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR ohľadom výkladu, podľa ktorého nie je potrebné, aby splátka obsahovala rozčlenenie, aká časť splátky pripadne na istinu, úroky a poplatky vyjadril nasledovne: „Pokiaľ existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v počte 4 dvoch senátov NS SR, ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov v súlade so zásadami, ktoré súd uvedené vyššie, odvolací súd uvedené rozhodnutia nepovažoval za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle vyššie citovaného čl. 2 ods.2 Civilného sporového poriadku.“ V zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: „priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods.2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.“ Následne ustanovenie § 21 ods. 2 citovaného zákona uvádza: „Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1 Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.“ V zmysle Vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery a následne zverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014 pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6500 eur so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov 11,25 % a nie 18,05 % p.a. Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Žalovaná uvádza, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53ods.6 a § 565 Občianskeho zákonníka. Za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno považovať list označený ako „UPOZORNENIE NA VYHLÁSENIE MIMORIADNEJ SPLATNOST“, nakoľko v tomto liste nie je uvedené, s ktorou splátkou je klient v omeškaní viac ako 3 mesiace. Z uvedeného dôvodu, sú splátky zročné od 1. splátky po splátku zročnú 15.01.2016 pokiaľ neboli uhradené premlčané a zároveň, žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, teda splátky zročné od 15.02.2019 do budúca, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

3. Žalovaný 2/ mal žalobu doručnú podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4. K vyjadreniu žalovanej sa žalobca vyjadril (tzv. replika), kde uviedol, že žalovaná 1/ vo vyjadrení uvádza, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti v mysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Čo sa týka samotného rozdelenia splátky si žalobca dovoľuje uviesť, že takéto tvrdenie nie je možné považovať za správne. Žalobca si zároveň dovoľuje poukázať na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2018, kde Najvyšší súd SR konštatoval, že eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t. j. určenie aká časť každej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia zákona č. 129/2010 nebolo, aby mal spotrebiteľ pri uzatvorení zmluvy o úvere k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej splátke pripadať na istinu, úroky a iné platby. V nadväznosti na uvedené žalobca uvádza, že aj v zmysle Rozsudku Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, zmluva o úvere na dobu určitú nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Na margo uvedeného žalobca tiež poukazuje iba skutočnosť, že zmluva o úvere v zmysle čl. II jednoznačne a zrozumiteľne, pre štádium medziúveru špecifikuje, aká časť mesačnej splátky bude započítaná na úroky za úver a vklady na konto sporenia. V zmysle uvedeného je nutné konštatovať, že zmluva o úvere obsahuje zákonom stanovené náležitosti platné a účinné v čase jej uzatvorenia. Žalovaná vo svojom vyjadrení tiež uvádza, že ročná percentuálna miera nákladov nie je v zmluve o úvere uvedená v správnej výške. K uvedenej hodnote RPMN si žalobca dovoľuje uviesť, že zmluva o úvere obsahuje údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 18,05 %, pričom ide o údaj, ktorý je zhodný s údajom, ktorý je zverejnený na stránke Ministerstva financií SR - súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2013 - v časti vážený priemer priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov. Žalobca poskytuje úvery na stavebné účely podľa zákona o stavebnom sporení, ktoré sa striktným dodržiavaním účelového použitia odlišujú od bežných spotrebiteľských úverov vstupujúcich do súhrnných informácií zverejňovaných MF SR. Tieto spotrebiteľské úvery vykazujú obrovské rozdiely vo výške RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia ako je zrejmé z priloženej informácie. Stavebné úvery poskytované žalobcom majú minimálne rozdiely v úrokových sadzbách ako aj RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. V záujme vhodnejšieho informovania klienta o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zodpovedajúcej čo najviac charakteru stavebného úveru sa preto žalobca rozhodol používať vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorého výška je stabilnejšia a lepšie zodpovedá porovnaniu s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľňou. Vzhľadom na uvedené, žalobca nesúhlasí s tvrdením, že uvedenie váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN má za následok stav, ako keby údaj o priemernej RPMN chýbal a preto má byť zmluva považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že hodnota RPMN je v zmluve o úvere uvedená správne. Žalovaná ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere. Bonita úveru bola riadne preskúmaná a to za dobu 12 mesiacov. K prevereniu bonity uchádzačov o úver patrí aj preverenie záväzkov v úverovom registri, ktoré vyšli bez negatívnych informácií. Ďalej si žalovaný preveril žalobca na stránke sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne, kde v čase preverovania neboli vedené žiadne pohľadávky, voči osobe. Prepočet bonity s prevereným príjmom, so započítaním nákladov, aj s mesačnými záväzkami a budúcou splátkou úveru, vyšiel s výsledkom, že bonita je dostatočne vysoká. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že si svoju povinnosť, v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. riadne splnil tým, že si riadne preveril platobnú schopnosť žalovaných - lustráciou príslušných registrov, preverením platobnej schopnosti, príjmu v zmysle platných právnych predpisov. Žalovaná vo svojom vyjadrení tiež uvádza, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru neboli splnené podmienky, pretože list „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ nešpecifikuje, s ktorou splátkou je klient v omeškaní viac ako 3 mesiace. Na základe uvedeného tvrdenia žalovanej, si žalovaný dovoľuje poukázať na skutočnosť, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo v súlade s ustanovením § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len „Občiansky zákonník“). Žalobca na tomto mieste zdôrazňuje predovšetkým to, že zákonné ustanovenia nestanovujú obsahové náležitosti takéhoto listu s ohľadom na presné označenie splátky, s ktorou by

bol dlžník v omeškaní. Z dikcie zákona jednoznačne vyplýva, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, je právom veriteľa, ktoré môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dni na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného je zrejmé, že jediná obsahová náležitosť, ktorú znenie zákona vyžaduje je upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Na základe uvedeného je nepochybné, že list označený ako Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktorý bol preukázateľne doručený žalovaným je v súlade s ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Pre úplnosť žalobca tiež uvádza, že možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je až možnosťou ultima ratio, v prípade, keď aj napriek rozsiahlemu procesu upomínania na riadne a včasné plnenie, dlžník nie je ochotný a schopný riadne dodržiavať dohodnuté podmienky v zmysle zmluvy o úvere. V nadväznosti na uvedené je považuje žalobca tvrdenia žalovanej za špekulatívne, ktoré nie sú preukázané.

5. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu sa žalovaná 2/ napriek výzve súdu nevyjadrila (nebola doručená tzv. duplika).

6. Následne bol vo veci stanovený termín pojednávania na deň 04.03.2020 o 10.00 hod..Na tomto pojednávaní súd vec prejednal v neprítomnosti strán sporu.

7. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu vysokej pracovnej vyťaženia. V písomnom podaní uviedol, že žalobca po podaní žaloby prijal nasledovné platby v celkovej výške 307,61 eur, ktoré boli započítané na istinu pohľadávky, preto v tejto časti žalobca zobral žalobu späť.

8. Právny zástupca žalovanej, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.02.2020 z dôvodu svojej pracovnej zaneprázdnenosti, a žiadal, aby súd prihliadal na výpis z účtu žalovanej, ktorý preukazuje úhrady, ktoré neboli doposiaľ zohľadnené vo vyššie uvedenej právnej veci, v časti ktorých by mal žalobca vziať žalobný návrh čiastočne späť, pre prípad späťvzatia, žalovaná súhlasí s čiastočným späťvzatím. Na základe uvedených skutočností žalovaná v navrhuje, aby jej súd umožnil uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 92 eur a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 06.05.2005, odstúpením od zmluvy, doručenkou žalovaného 1/ a žalovaného 2/, všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby a zistil skutkový a právny stav:

10. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil.

13. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, pričom neskúmal, či žalovaný so späťvzatím súhlasia, nakoľko k späťvzatiu prišlo pred začatím pojednávania vo veci.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný stav veci:

15. Slovenská sporiteľňa, a. s. dňa 29.01.2014 uzavrela so žalovanou 1/zmluvu o úvere. V zmysle čl. I bod 1 zmluvy predmetom zmluvy je poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 12 000 Eur, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj všeobecných podmienok sa mimoriadny medzi úver zmení sa stavebný úver pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 7064,98. Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. V zmysle zmluvy výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 6,69 % p.a. (čl. II zmluvy). Výška úrokovej sadzby stavebného úveru je 4,7 % p. a. Žalovaný 2/ prehlásil, že na seba berie voči veriteľovi povinnosť uspokojiť pohľadávku,

ak ju neuspokojí dlžník. Zároveň vyhlásil, že podpisujú zmluvu až po podpísaní zmluvy dlžníkom a spoludlžníkom (ak je spoludlžník účastníkom zmluvy).

16. Z výpisu z účtu (č. I. 15 spisu) vyplýva, že čerpaný úver predstavoval sumu 12 000 eur, poplatok za spracovanie úveru 144 eur.

17. Listom z 01.02.2018 žalobca upozornil žalovanú 1/ na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, kde uviedol, že dňa 15.02.2018 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, v ktorom vystupuje ako dlžník, nakoľko v zmysle výziev neuhradila dlžné splátky vrátane splátky za mesiac február 2018. Celkový dlh predstavoval 11 957,32 eur. Žalovaná mala list doručený dňa 19.07.2018, ručiteľ (žalovaný 2/) mal list doručený dňa 06.02.2018.

18. Listom z 13.03.2018 žalobca žalovaným oznámil, že ku dňu 13.03.2018 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, dlžná suma je 12 052,87 eur. Žalovaná 1/ daný list mala doručený dňa 04.04.2018, žalovaný 2/ si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

19. Na zistený skutkový stav veci aplikoval právne normy:

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, stavebným sporením sa rozumie prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver").

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na jeho základe, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 232 ods. 3 a 4 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

20. V danej veci je nesporné, že nejde o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 1 ods. 2 aplikáciu na daný prípad vylučuje), ale na druhej strane ide o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. (viď aj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/29/2019 z 19.12.2019) Vzhľadom na uvedené, súd sa nezaoberal, či zmluva o úvere obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy, ako aj či bola zo strany žalobcu skúmaná bonita klienta - žalovaných.

21. Žalobca je subjekt, ktorého základným cieľom je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním - poskytovanie stavebných úverov a medzi úverov (zákon č. 310/1992 Z. z. o stavenom sporení v znení neskorších predpisov). Podľa § 2 ods. 1 zákona o stavebnom sporení stavebným sporením sa rozumie prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov a poskytovanie úverov stavebným sporiteľom. Podľa § 8 ods. 2 zákona o stavebnom sporení po splnení zmluvne dohodnutých podmienok má stavebný sporiteľ nárok na pridelenie stavebného úveru. Podľa § 9 ods. 1 zákona o stavebnom sporení stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru.

22. V takomto prípade Stavebná sporiteľňa a.s. poskytuje stavebným sporiteľom medziúver na preklenutie doby, kým splnia podmienky na získanie stavebného úveru. Medziúver je špecifický produkt, pri ktorom sporiteľňa poskytne stavebnému sporiteľovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky skôr, ako splnil zmluvné a zákonné podmienky na poskytnutie stavebného úveru. Pri medziúvere má stavebný sporiteľ zriadené dva účty, a to účet sporenia, na ktorý počas fázy medziúver sporiteľ poukazuje vklady, ktoré sa mu úročia a ku ktorým je pripisovaná aj štátna prémie, a prislúchajúci účet medziúveru. Stavebný sporiteľ sa zaväzuje, že počas určitej doby (počas fázy medziúveru) do splnenia podmienok na stavebný úver bude splácať len úroky z medziúveru, pričom si bude naďalej sporiť na účet sporenia. Po splnení podmienok na pridelenie cieľovej sumy, kedy sa medziúver transformuje na stavebný úver, sa peňažné prostriedky z účtu sporenia, t. j. vklady, ktoré poukazoval stavebný sporiteľ počas fázy medziúveru na účet sporenia, úroky z vkladov a štátna prémie zúčtujú so sumou na účte medziúveru. Poukazovaním vkladov na účet stavebného sporenia počas fázy medziúveru si tak stavebný sporiteľ v podstate aj o fáze medziúveru znižuje istinu úveru, pričom k samotnému zníženiu istiny dôjde pri pridelení cieľovej sumy, teda pri prechode z fázy medziúveru do fázy stavebného úveru. Následne vo fáze stavebného úveru už klient mesačnými splátkami úveru pravidelne znižuje istinu stavebného úveru. Vzhľadom na uvedené vo fáze medziúveru žalovaná na konto medziúveru spláca len úroky z úveru a stanovené poplatky. Na konte stavebného sporenia si šetria peňažné prostriedky na jednorázové poníženie istiny. Poskytnutie medziúveru je takto dočasným riešením finančnej situácie stavebného sporiteľa, ktorý zatiaľ nenaplnil podmienky na poskytnutie stavebného úveru.

23. Žalovaná 1/ a žalobkyňa dňa 29.01.2014 uzavreli Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere na základe ktorej boli žalovanej 1/ poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala platiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný 2/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. Nakoľko žalovaná 1/ nesplácala svoj dlh riadne a včas, a preto žalobca vyhlásil ku dňu 13.03.2018 mimoriadnu splatnosť celého úveru.

24. Na základe už vyššie uvedeného súd konštatuje, že Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom je špecifickým zmluvným typom, upraveným v zák. č. 310/1992 Z. z. Stavebným sporením sa podľa § 2 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona rozumie aj poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely, uvedené v § 11 ods. 1. Svojou podstatou ide o úverovú zmluvu, na náležitosti ktorej treba aplikovať z dôvodu tzv. absolútneho obchodu ustanovenie § 497 ObZ. Ide o spotrebiteľský

právny vzťah, podliehajúci aj právnej úprave § 52a nasl. OZ; v prípade dualizmu právnej úpravy tej z nich, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/14/2014 z 21. 04.2015, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety OZ, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Z uvedeného dôvodu súd aplikoval ustanovenia OZ o spotrebiteľských zmluvách, kde súd poukazuje, že právny zástupca žalovanej 1/ avšak nesprávne ustálil, že sa jedná o Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a aplikoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy.

25. Ku dňu 13.03.2018 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, pričom dodržal podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti; toto je dohodnuté v bode IX 9.2 zmluvy a podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 (ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené; toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 na uplatnenie tohto práva. Žalovaní boli žalobcom upozornení, že ak dlžné splátky 580,44 eur do 15. 12. 2018 neuhradia, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Tento list prevzali 19.02.2018 (žalovaná 1/), 06.07.2018 (žalovaný 2/). Ručenie súd posudzoval v zmysle Občianskeho zákonníka. Súd nevidí dôvod na vylúčenie osôb, ktoré sú subjektmi vzťahov vzniknutých zo zabezpečenia splnenia hlavného dlhu z pôsobnosti noriem spotrebiteľského práva. Súd sa nestotožňuje so závermi vyjadrenými v rámci niektorých rozhodnutí súdov (aj vyššieho stupňa), ohľadom plošného uprednostňovania obchodného práva, v prípade zabezpečovacích prostriedkov (akým v danom prípade bol ručiteľský záväzok), aby mali iný režim regulácie ako záväzok hlavný. Bolo by aj nelogické vzhľadom na podpornú povahu zabezpečenia, aby zabezpečovacie prostriedky mali iný režim regulácie ako hlavný záväzok a platí to aj vo vzťahu k normám spotrebiteľského práva. Ručenie posudzoval teda podľa Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná 1/ bola vyzvaná k úhrade zostatku úveru a následne bol vyzvaný aj ručiteľ žalovaný 2/.

26. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti dôvodná. Bolo nepochybne preukázaný skutkový stav opísaný vyššie ako aj skutočnosť, že žalovaná ako dlžníčka porušila zmluvne dohodnuté podmienky a dostala sa do omeškania so splácaním splátok úveru, pričom žalobca žalovaných upomínal a vyzýval ich na doplatenie omeškaných splátok. Listom zo dňa 01.02.2018, ktorý bol žalovanej riadne dňa 19.02.2018 doručený, žalovanému dňa 06.02.2018. Žalobca upozornil žalovanú, že je v omeškaní so splácaním splátok za mesiac február 2018, vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň informoval, že v prípade nedoplatenia omeškaných splátok má právo požadovať zosplatnenie zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko žalovaní neuhradili dlžnú sumu podľa výzvy žalobcu, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.03.2018. Žalovanej bol poskytnutý medziúver 12.000,- eur. Podľa bodu VIII 8.1 zmluvy dlžník je povinný uhradiť veriteľovi poplatky a náklady súvisiace s úverom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, bola nasporená suma vo výške 567,32 eur (č.l. 25 spisu, čo predstavuje po započítaní sumu 11 432,68 eur). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru t.j. ku dňu 13.03.2018 predstavuje sumu vo výške 11 932,87 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 11 432,68 eur a nezaplatených úrokov 6,69% p.a. za medziúver zo sumy 12 000 eur do 13.03.2018, čo predstavuje 500,19 eur. Skutočná pohľadávka žalobkyne tak predstavuje sumu 11 625,26 eur, ktorá zodpovedá rozdielu medzi sumou peňažných prostriedkov žalobkyňou poskytnutých a sumou, ktorá už bola uhradená. V tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú a preto jej vyhovel.

27. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd priznal žalobkyňi z priznanej sumy i úrok z omeškania vo výške určenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., t. j. 5% % ročne od 14.03.2018 tak, ako žalobca žiadal, je zrejme že žalovaní sa dostali do omeškania dňom 13.03.2018, keď im bolo doručené upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, kde do 15.02.2018 mali uhradiť žalovanú sumu, následne žalobca žalovaným zaslal list o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania položkovito tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, keď prihliadal na vykonané čiastočné platby žalovanou 1/ dňa 20.02.2019 vo výške 21,50 eur, dňa

20.03.2019 vo výške 59,81 eur, dňa 23.04.2019 vo výške 91,73 eur, dňa 17.05.2019 vo výške 91,73 eur, dňa 21.11.2019 vo výške 42,84 eur.

28. Pokiaľ sa žalobca domáha od žalovaných 1/, 2/ aj zaplata úroku za úver vo výške 6,69% p.a. zo sumy 11 432,68 eur od 14.03.2018 do 20.02.2019, 6,69% p.a. zo sumy 11 411,18 eur od 21.02.2019 do 20.02.2019, 6,69% p.a. zo sumy 11 351,37 eur od 21.03.2019 do 23.04.2019, 6,69% zo sumy 11 259,64 eur od 24.04.2019 do 17.05.2019, 6,69% p.a. zo sumy 11 167,91 eur od 18.05.2019 do 21.11.2019, 6,69% p.a. zo sumy 11 125,07 eur od 22.11.2019 do zaplata, súd žalobu v tejto časti zamietol (výrok III. Rozsudku). Súd si je vedomý, že súdna prax v otázke nároku na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatnení nie je jednotná. Zosplatnením úveru sa rozumie určenie splatnosti celého dlhu v prípadoch, kedy bolo vrátenie dlhu dohodnuté vo forme splátok. Je zrejmé, že za úver možno dohodnúť úroky a aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov, t.j. úverové obdobie. Splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako ceny dočasne poskytnutých peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto zásadnom rozdiel, podľa názoru súdu, spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani. S týmto stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 476/2012-14zodňa 18.9.2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 4Obo 143/98, z ktorého vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky)z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (určenie splatnosti celého dlhu zosplatnením). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade, by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

29. Vo výroku rozsudku, ktorý ukladá povinnosť dlžníkovi i ručiteľovi zaplatiť žalovanú pohľadávku tomu istému veriteľovi, musí byť povinnosť splniť dlh vyjadrená takým spôsobom, aby to plne zodpovedalo

vzťahu dlžníka a ručiteľa, ako aj vzťahu týchto dvoch zaviazaných osôb voči veriteľovi. Úprave ručenia v Občianskom zákonníku nezodpovedá taký výrok rozsudku, ktorý vyslovuje záväzok dlžníka a ručiteľa ako spoločný a nerozdielny. So zreteľom na to, aby veriteľ nemohol byť uspokojený dvakrát tým istým plnením, hoci u jedného na základe plnenia z dlžoby a u druhého na základe plnenia z ručiteľského vzťahu, musí súd v záujme určitosti výroku rozsudku vyjadriť povinnosť všetkých žalovaných (dlžníka a ručiteľa) zaplatiť veriteľovi tú istú sumu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká do výšky plnenia povinnosť druhého žalovaného (porovnaj R 2/1975).

30. Žalovaná 1/ žiadala súd, aby jej umožnil uhradiť dlžnú sumu v splátkach po 92 eur, kde súd nemal za preukázané odôvodnené dôvody ako napr. sociálne, rodinné, zdravotný stav osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a pod., aby umožnil žalovanej 1/, ako aj žalovanému 2/ priznanú sumu hradiť v splátkach, a preto súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi 11 625,26 Eur s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká do výšky plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

31. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Súd ako prvoradá skúmal, prečo došlo k čiastočnému zastaveniu konania, kde mal zato, že z dôvodu čiastočných úhrad zo strany žalovanej 1/ došlo k čiastočnému zastaveniu, kde v danej časti, ako aj v časti vyhovujúcej je úspešný žalobca ( výrok I., II.) v zamietavej časti výrok III., sú úspešní žalovaní, čo po prepočítaní predstavuje sumu 1284,38 eur

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a konštatoval, že žalobcovi z dôvodu čiastočného úspechu vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovaným 1/,2/ v rozsahu 78 % (úspech žalobcu 89 % - úspech žalovaných 11 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).